

Z veselim srcem na pot.

N beseda je meso in kri postala! Slovenska Ženska Zveza je dobila s tem mesečnem svoje lastno glasilo po imenu "Zarja", ki je to, kar sedajle drage sestre članice in druge držite v svojih rokah in čitate.

Govorile smo, sanjale smo, delale smo načrte za lastno glasilo že dolgo časa. Sedaj pa so te besede meso in kri postale in pred seboj imamo lastno glasilo Slovenske Ženske Zveze.

Lastno glasilo pred vas prihaja in vas drage sestre pozdravlja! Ni nobenega dvoma, da se ga zveselite vse, saj je vaš in otrok vaših srčnih želj.

Naj mi bo ob tej priliki kot prvi urednici našega glasila dovoljeno navesti par dejstev, ki se mi zdijo vredni, da jih v imenu naših sester dvignem na častno mesto, kjer naj ostanejo v spomin delu naše SŽZ. To so: **potreba, namen in cilj S.Ž.Z.**

Da je bila Slovenska Ženska Zveza nam Slovenkam v Ameriki potrebna, govorijo dejstva, da se ni še nobena slovenska organizacija take ali take oblike tako hitro razmahnila, kakor se je baš naša SŽZ. Umevno je, da če bi ne bila potrebna, bi tega ne dosegla. Potrebna je bila, zato se je na hitro razvila v to, kar je že danes in se neprestano razvija naprej v mogočno deblo in obeta biti ta naša S.Ž.Z. še prav močno drevo na polju slovenskih organizacij v Ameriki.

Namen in cilj SŽZ. je znan. Organizirati slovensko ženstvo, isto izobraževati gospodarsko, kulturno in politično, ter skrbeti za svoje članice tudi karitativno, je ves namen naše zveze. Ravno tu ima naša S.Ž.Z. nekaj, na kar bo lahko ponosna vedno in kar ji bo delalo čast vsepovsod med kulturnim svetom, kamorkoli bo segal njen delokrog. Ta točka v našem programu je izobraževalni namen.

Slovenska Ženska Zveza je takoj ob ustanovitvi izvolila tudi prosvetni odsek, kateremu je izročila v oskrbo izobraževalno delo v zvezi. In izobraževalno delo, ki je eno izmed glavnih točk v programu naše zveze, je tista točka, na katero bomo lahko pri naši zvezi vedno ponosne. To je najsvetlejša točka v programu naše zveze.

Prosvetni odsek SŽZ. je lani izdal knjigo "Ameriška Slovenka". Že s tem je pokazal, da je njegov namen resno delati za prosvetno povzdigo med slo-

venskim ženstvom v Ameriki. Knjiga je vzbudila precej zanimanja med našim tukajšnjim ženstvom in tudi stara domovina ji daje priznanje. To je dokaz, da naše delo vzbuja respekt in da ga morajo vsi pripoznavati tako ali tako.

Nato je sklenil glavni odbor, da zveza začne, kakor hitro bo ista štela 2000 članic, z lastnim glasilom, mesečnikom. Nov duh in novo navdušenje se je ravno radi tega začutilo med članicami in ni bilo dolgo, ko so naše vrle agitatorice prekoračile mejo števila 2000 članic. Dokaz, da je bil to enoglasen odgovor članic: me hočemo lastni ženski list — glasilo.

In tu smo sedaj. Tu je sedaj pred vami in med vami vaš lastni list. V njem je pisana naša ženska beseda in v njem in potem njega bomo delale odsej članice SŽZ. še za večji in boljši razmah naše ugledne zveze.

Tu je naša "Zarja" in ž njo prihaja za slovensko ženstvo v Ameriki resnično zarja naše nove dobe. Zavedamo se, da je delo, ki ga vršimo, težavno in odgovorno — a je pa toliko bolj hvaležno! Ali ni hvaležno delo, dvigati naše slovenske žene kvišku k izobrazbi in jih voditi k napredku in boljšemu medsebojnemu umevanju? Ali ni hvaležno delo delovati na to, da dobi slovenska žena v Ameriki v naši javnosti upravičen ugled in tisto mesto, katero ji v družbi po vsej pravici pripada? Je, je. Ta potreba je rodila našo SŽZ. in radi tega smo tukaj.

Zato pa kvišku slovenske žene in slovenska dekleta! Na delo junaško za našo SŽZ., in sedaj za njeno glasilo "Zarja"! Sprejmite svoj lasten list kot svojega otroka. Pomagajte mu, da se bo širil, naj ga bere ves naš slovenski ženski svet v Ameriki in spoznava, zakaj smo tukaj z našo SŽZ. Dopisujte vse, ki ste zmožne sukati pero, da bo naš list res to, zakar je ustanovljen, to je **ženski, slovenski in izobraževalen**.

K sodelovanju vabimo tudi naš mladi ženski svet. "Zarja" bo poleg slovenščine prinašala tudi članke, dopise in razne razprave, nasvete itd., v angleščini, kajti poleg tega, da je slovenska, je tudi ameriška, ker je bila tu rojena. Zato mladi svet, na noge! Naše tu rojene mlade Slovenke posedujejo mnoge visoko izobrazbo. Vas vabimo k sodelovanju. Obogatite s svojim znanjem tudi druge, ki v

920190960

svojem življenju niso imele prilike priti do zaklada izobrazbe, kakor ve. Vsako sodelovanje bo vpoštevano in z veseljem srcem sprejeto.

Z najboljšimi upi v bodočnost se podajamo na pot z lastnim glasilom "Zarja" ter pri tem najpri-

srčneje pozdravljamo vse glavne uradnice, vse članice SŽZ., kakor tudi vso slovensko javnost.

Bog živi!

Julia Gottlieb, zač. urednica "Zarje".

Prva rožica.

GLASILO se spomladi ptičkov petje,
Ko prva cvetka nam je zacvetela,
Peresca pisana za kras imela,
Ter se razvila dalje v bujno cvetje.

SLOVENSKE matere imele štetje,
Si zaslužile slavo svoj'ga dela,
Naj tudi pesem bi o tem se pela,
Kako za mnoge našle so zavetje.

ŽENSKÉ na polju rožic so iskale;
Da lepše spletle venec svoje slave
Pridružile se jim dekleta zale.

ZVEZE želijo med seboj si prave,
Da v slogi zveste vedno bi ostale
In "zarja" naj sijala jim z višave.

F. Rožnik.

Slovenski materi.

MATERIN dan je za nami in mesečniki ne omenjajo več "matere". Naša nadebudna "Zarja" ni mogla zapeti slavo-speve materam, ker še ni eksistirala. Danes pa, ko v vsej svoji lepoti, čilosti in kipeči mladosti stopa pred Vas, polna krasni načrtov, poguma, pogled zaupno obrnjen v Boga, ker ve, da bo z njegovim blagoslovom storila mnogo dobrega za naš slovenski narod, danes, pravim, že koj v začetku svojega življenja neče pozabiti svoje roditeljice, slovenske matere. Z ljubeznijo se je spominja, hvaležna ji je. Rada bi ji zapela slavospev, kot ga še nikoli ni noben pesnik zapel svoji najdražji. Rada bi ji v toplih besedah povedala vse, kar ve, da bi moglo zveseliti materino srce, a zdi se sama sebi nezmožna, ker zna, da ni še bil rojen človek, ki bi dovolj proslavil svojo mater. Ve, da bodo besede, ki jih hoče spregovoriti materam v pozdrav, samo jecljanje malega otroka. Ve pa tudi, da je otroško čebljanje materam najslajša godba.

Pozdravljena mati slovenska, ker glej, Tebi se moram zahvaliti za življenje, katerega se tako veselimo. Brez Tebe bi mene ne bilo. Zagotavljam Te svoje ljubezni in udanosti. Ti boš vedno prva v mojem srcu in hvaležnost moja Te bo spremljala do groba in še preko njega.

Pozdravljena iz srca, mati slovenska, Ti velika nositeljica narodne misli. Kaj bi bil brez Tebe naš narod? Kje bi bila naša slovenska govorica, če je Ti ne bi čuvala kot dragoceno svetinjo iz domovine in je ne bi izročala svojim malim kot velik zaklad, ki ga morajo braniti pred roparji in se ga nikoli ne smejo sramovati.

Pozdravljena tisočkrat mati slovenska, Ti verna svečenica vere. Z ljubeznijo vodiš srca Tvojih dragih k Bogu. V srca svojih malih sadiš korenine vere, ki postaja z leti močna, da je noben val brezverstva ne more zagrniti. Da Tvoji otroci dobe krščansko vzgojo v šoli, je Tvoja velika zasluga, ki Ti je Bog ne bo pozabil.

Pozdravljena iskreno, mati slovenska, usmiljenka vsakemu, ki trpi. Če kdaj potrka potrebna roka na Tvoja vrata, ne odpreš samo svoje hiše, ampak tudi srce in roko. Z ljubeznijo otiraš bratske solze.

Pozdravljena, mati slovenska, ljubiteljica Gospodove hiše! Njena lepota je Tvoja velika skrb. Da duhteče cvetke kinčajo naše oltarje, da je cerkvena obleka dostojna, je navadno po vseh naselbinah Tvoja zasluga. Zato Te naj Vsemogočni blagoslovi! Naj Te čuva, krepi, podpira na Tvoji življenski poti. In Marija naj bo vedno s Teboj.

—S.

“Zarja.”

Kako lepo, kako pomenljivo ime. — Zarja naznanja prihod novega, krasnega dne. — Ptički jo pozdravljajo s petjem, rožice nagibljejo svoje rosne glavice k prihodu solca, katerega zarja napoveduje. — Zemlja se probuja, noč se umika, ko se zasvetijo prvi žarki — zarje.

M. PRISLAND,
preds. S. Ž. Z.

Tudi naše glasilo, katerega prvo številko imate danes pred seboj, naj svedoči vse, kar je v tem lepem imenu zapopadenega. Naj s svojimi žarki — s širjenjem izobrazbe, enotnosti in sloge — napove konec temni noči, našemu razdvoju, naši razkropljenosti. Kakor ptički jutranjo zarjo, z veseljem pozdravljamo tudi me našo “Zarjo” — glasilo naše organizacije. Ta bo vez med nami, ki nas bo združila, zbližala, zedinila. Bo nam res kot začetek lepega dne, katerega zora oznanja. Glasilo organizacije je duša, v kateri se zrcali vse članstvo. Glejte, da bo to zrcalo kazalo vedno lepo sliko. Naj ne bo v našem glasilu prostora za spletke in prerekanja, ampak samo za stvarna razpravljanja. Glasilo naj prinaša vse, kar zanima zavedno ženo in dekle. Potrudi naj se za izobraževalne članke, zdravniške in gospodinske nasvete in sploh vse, kar bi nam koristilo. Ve članice pa dopisujte in čitajte in bodite ponosne na naš list.

Lastno glasilo nam je bilo potrebno, ker v javen list, kot je bilo naše dosedanje glasilo, ne moremo

pisati vsega, kar bi zanimalo samo ženske, ker bi se lahko moški čitatelji po pravici pritožili, da vzamemo preveč prostora. Če pa hočemo prav vršiti našo nalogo, ki nam jo organizacija predpisuje, moramo pisati še več, kot smo dosedaj. Tudi niso vse članice naročene na A. S. in torej ne vedo, kaj se pri organizaciji godi. Edina pomoč je torej lastno glasilo, katerega bo vsaka članica prejela in bo lahko v njem čitala, kako se gibljejo drugod.

Prva številka glasila je posvečena slovenski materi, trpink, ki se je prva borila z narodnimi in socialnimi težkočami v novi domovini; junakinji, ki si je upala zapustiti dom in se napotiti v tuje kraje, za negotovo bodočnost; materi, ki je svojo deco vzredila in vzgojila v ponosu na slovensko narodnost in svojo vero. Posvečena pa je prva številka našega glasila pred vsem materam, ki so članice S.Ž.Z. S tem, da so se takoj pridružile ženski organizaciji, so dale dober vzgled svojim hčerkam, kakor tudi ostalim; saj veste, da pregovor pravi: Besede mičejo, zgledi vlečejo.

Na tem mestu se v imenu organizacije prav lepo zahvalim našemu dosedanemu glasilu, listu Amerikanski Slovenec, za vse usluge in prijaznosti, ki so nam bile naklonjene. Upam, da mu članice ostanejo za vedno hvaležne za vse, kar je za našo organizacijo storil. Našemu novemu glasilu pa želim, da bi res sijalo kot zarja in osvetljevalo ozračje Slovenki v tujini, dokler ne vzide solnce in nas vseh, kar nas je v Ameriki, ne najde združenih v edini slovenski ženski organizaciji, Slovenski Ženski Zvezi.

Marie Prislant, predsednica S.Ž.Z.

Mrs. Bara Kramer, svetovalka,
San Francisco, Cal.,
ki je svetovala sedanjo

kampanjo Slov. Ženske Zveze
in je tudi iz svojega darovala
\$25.00 v ta namen.

Slovenska žena v Ameriki.

PRISSELJEVANJE slovenskih delavcev se je vršilo večinoma s kmetov. Prinesli so seboj tako izobrazbo in oliko, kakoršna je bila tedaj v njih domači vasi. Izobraženih je prišlo razmeroma prav malo, namreč nekaj duhovnikov in dijakov, ki so tu nadaljevali svoje študije. Večinoma izmed njih se je odločila za duhovski stan, trije so postali zdravniki.

Slovenski delavec v tujini je moral prijeti za najtežja in najbolj nevarna dela, ker si radi neznanja jezika ni znal pomagati drugače. Zadovoljiti se je moral z najbolj siromašnimi stanovanji in najskromnejšim načinom življenja. Poleg tega priseljevanje ni bilo sistematično, kakor na primer pri Nemcih za časa kulturne vojne, kateri so se izseljevali z družinami. Posledica je bila, da je bilo preveč moških in premalo žena in deklet. Ako so razmere dopuščale, je skušal vsak dober in pošten mož dobiti svojo ženo in družino iz Slovenije.

Kakor hitro je taka žena dospela semkaj, si je poleg svoje družine vzela v oskrbo po šest, dvanajst in še več drugih, katerim je dajala proti mali odškodnini hrano in stanovanje. Ako je prišlo kako dekle, je bilo še večje veselje. Na razpolago je imela takoj po deset ali dvanajst ženinov. Komaj so po svatbi harmonike utihnile, je enako dobila več ljudi na hrano in stanovanje. Iz tega je razvidno, da se je slovenska žena trudila za obstanek svoje družine z možem vred. Naravno, da je v teh razmerah trpela vzgoja otrok in, da slovenska žena ni imela časa za kako izobrazbo: glavno je bilo, da je bila dobra gospodinja.

Časi so se spremenili. Danes ima večina slovenskih družin svoje lastne hiše, kjer slovenska žena lahko posveti več časa vzgoji in izobrazbi svojih otrok. In kako težavna je v Ameriki pot do izobrazbe v slovenskem duhu. V stari domovini imajo skoraj v vsaki vasi slov. učiteljico, učitelja, župnika ali kapelana, ki slov. ženam in dekletom dajejo potrebni pouk in navodila. Poleg tega so za višjo izobrazbo v tesni zvezi z belo Ljubljano, sedežem slovenske inteligence. Vsak torej lahko presodi, da je razvoj ženskih organizacij na slovenskih tleh veliko lažji, kakor v tujini. Po večini vse slovenske Amerikanke izhajajo z dežele, brez višjih šol in torej nimamo na razpolago visoko učenih dam in nimamo zaslombe slov. metropole v Sloveniji. Dalje pa mora priprosto ljudstvo gledati v prvi vrsti za svoj obstanek in zato velja še danes prislovica v domovini in tujini, da "žena spada v kuhinjo".

Zadnjih 15 let so slovenske žene ustanovile svoja društva pri podpornih organizacijah po raznih naselbinah. Zanimanje za dosego svojih pravic je rastlo. Med tem je prišla na površje v Združenih državah ženska volilna pravica. Ženske vseh narodnosti so začele hoditi v večerne šole, da so dobile državljske pravice.

Slovenske žene so pred leti ustanovile prosvetno organizacijo "Slovensko Žensko Zvezo". Začetek je bil težak, ali njih vztrajnost in dobra volja zmaguje po vseh naselbinah. Celotno nasprotniki te Zveze so kapitulirali več ali manj. Do sedaj so imele za glasilo list Amer. Slovenec, kat. dnevnik. Letos pričnejo s svojim listom "Zarja". Kaj imajo te ženske še vse na svojem programu, ne vem. Vem pa, da smo mi drugi v skrbeh in kar se prosvetne organizacije tiče — odzadaj.

Nekateri krogi v domovini prav radi kritizirajo slovnico slovenskih izseljencev. Tem naj bo povedano, da so izseljenci prinesli svoje znanje slovnice s slovenskih tal, iz domače vasi, in je taka, kakoršno so tam dobili. V mnogih slučajih so si ga z lastno pridnostjo še povečali. Mož in žena po deželi sploh kritizirati ne moreta, ker slovenski izseljenci pišejo v svoje liste 95 odstotkov več, kakor v domovini preprosti narod. Naša mila, lepa Slovenija dosedaj ni storila za nas izseljence prav ničesar na nobenem polju, da bi bilo imena vredno. Napravila je križ čez nas vse in nas prištel med izgubljene sinove in hčere. Da nas krivično sodijo, je jasno. Izgovor, da ne poznajo naših razmer, je prazen. Ako se jim resnica pove ali dokaže, se sramujejo iste v javnosti pripoznati. Vse premalo materinske ljubezni in preveč dolarske! In to nas boli.

Da so se družinske razmere pri nas zboljšale, gre velika zasluga našim katoliškim ženam. Dobra žena, krščanska mati, je zlata vredna. Ako ji čas dopušča, zakaj bi ona ne smela sodelovati po svoji moči in zmožnosti pri ženski organizaciji, katera je združila slovenske žene in dekleta bolj kakor katera druga organizacija širom Amerike. Zanimanje za Slovensko Žensko Zvezo je veliko in raste od dne do dne. V organiziranju je edina pot, po kateri pridejo slovenske žene in dekleta v poštev v javnosti in pri drugih organizacijah. Ako ne boste skupno nastopale, ne pridete nikoli do svojih pravic. Bodite ponosne hčere katoliške Cerkve in svoje domovine Slovenije ter zavedne članice svoje vrle organizacije.

Rev. James Cherne.

Na plan, ženski svet!

DKAR se je ustanovila S.Ž.Z., je komaj poteklo dve leti in pol. V tem kratkem času pa smo pod njeno okrilje zbrale 2750 članic, njeno premoženje pa znaša \$8000.00. Sedaj imamo še lastno glasilo, katerega prvo številko danes čitate.

In vse to smo v tako kratkem času dosegle in še to s temi ubogimi “kvoderčki”. Prepričane smo, da na organizacijo prihaja blagoslov od zgoraj, da nam vse tako dobro gre.

Sedaj pa, ko imamo lastno glasilo, katerega bo vsaka članica dobivala, in upam, prečitala od konca do kraja, bo navdušenost za Zvezo še večja. Do sedaj so samo tiste članice, ki so bile naročene na Amer. Slovenca, vedele, kaj se pri organizaciji godi. Lastno glasilo bo pa obveščalo vse. Tudi ne bo radi tega asesment povišan, ampak ostane kot navadno. Ker sem pa prepričana, da se bo z lastnim glasilom večalo tudi zanimanje za organizacijo, vam bom stavila ta-le predlog: Vsaka si naj kar danes oblju-

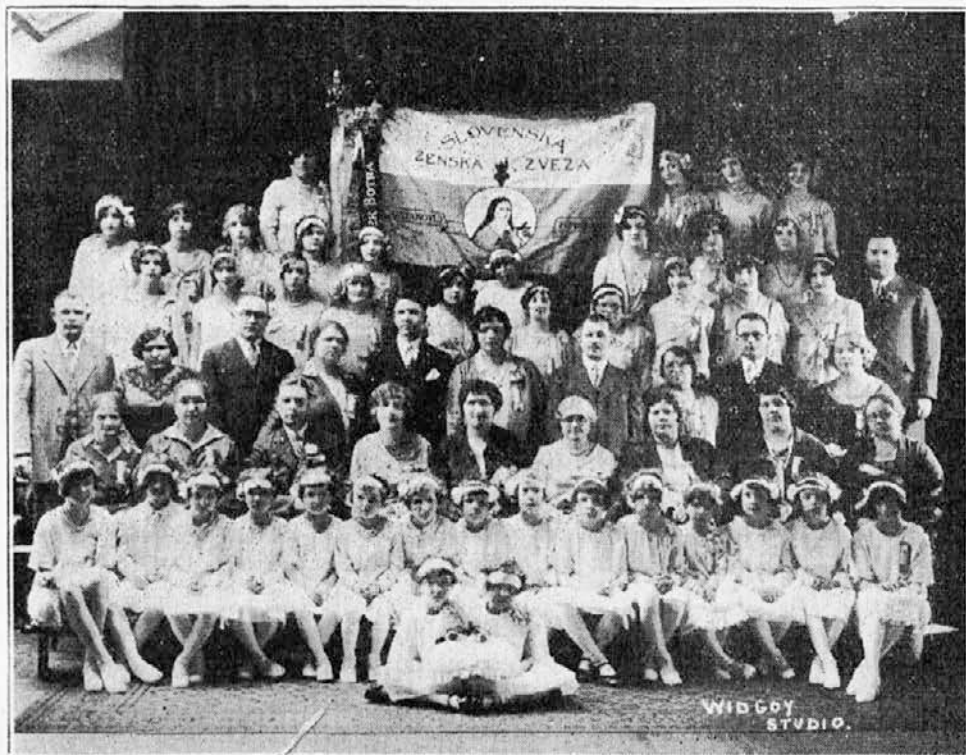
bi, da bo vsaj eno novo članico Zvezi pridobila, in sicer do konca tega leta. Ob novem letu nas mora biti pet tisoč, pa naj vzamemo članstvo, kjer hočemo. Kaj pravite na to, sestre? Kar vidim vas, kako se smejete in trdite, da nas je lahko še več, ko bi hotele. Jaz sem istega mnjenja. Toraj tega pol leta HOČEMO biti posebno aktivne in pridne, da podvojimo zvezino članstvo in pozdravimo novo leto s pet tisoči zdravih, nadebudnih, zavednih članic. Samo to uslugo mi storite, sestrice, potem vam bom dala za nekaj časa mir! Že iz veselja do našega napredka, iz hvaležnosti do ustanoviteljic vaših podružnic, v znak priznanja našemu lastnemu glasilu pojdemo na delo. Naj se klic “Na plan ženski svet”, glasi od oceana do oceana, po celi Ameriki, vseposod, kjer biva slovenski rod, kjer utripa slovensko žensko srce. Naj odmeva iz naših slovenskih naselbin, visoko naj doni in prikljče vse naše ženstvo pod okrilje Slovenske Ženske Zveze!

MARIE PRISLAND, predsednica S.Ž.Z.

PRVA ZASTAVA SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE.

Največja Podružnica pri Slovenski Ženski Zvezi, št. 10, Collinwood, Ohio, je dne 5. maja t. l. blagoslovila in razvila svojo zastavo, s katero se udeleži Vseslovenskega katoliškega shoda v Lemontu, dne 7. julija t. l.

Prvi dve deklici ste: Miss Hribar in Miss Ilovar.

Druga vrsta: 1. Miss Rejc, 2. Miss Chapich, 3. Miss Krajc, 4. Miss Rogelj, 5. Miss Anna Oblak, 6. Miss Dremšek, 7. ? , 8. Miss Grill, 9. Miss Svirgelj, 10. Miss Sižan, 11. ? , 12. Miss Kancilja, 13. Miss Grill, 14. Miss Svirgelj in 15. Miss Nagode.

Tretja vrsta: Mrs. Poznič, Mrs. Mihelčič, Mr. Svetek, boter zastavi; Mrs. Svetek, botra zastavi; Mrs. Marie Prisland, glavna preds. in častna gostinja; Mrs. Urbas; Mrs. Glavan, gl. podpreds.; Mrs. Rovere; Mrs. Darovec, gl. uradnica.

Četrta vrsta: Mr. in Mrs. Mausar, starešnje; Mr. in Mrs. Zulich, stari oče in mati; Mr. in Mrs. Hribar, oče in mati; Mr. in Mrs. Krall, stric in teta; Mr. in Mrs. Grdina, Jr., brat in sestra.

Peta vrsta, tovarišice: Miss Rejo; Miss Straus; Miss Rovere; Miss Salmich; Miss Urbas; Miss Strune; Miss Chapich; Miss Klinc; Miss Grmek; Miss Trepal in Mr. Zerovnik, hči in sin.

Šesta vrsta: Miss Mivšek; Miss Grill; Miss Grill; Miss Dobnikar; Miss Ferlin; Miss Brodnik; Miss Beck; Miss Zakrajšek; Miss Kushlan.

Sedma vrsta: Mrs. Kancilja, zastavonošinja; zastava s podobo Male Cvetke; Miss Cernemelj; Miss Rovere in Miss Kolar.

Izza dni trpljenja.

IZVIRNA POVEST.

Spisala Paula L.

LADO in staro — vse je drlo skupaj. "Vojake dobimo!" — ta klic se je razlegal od enega konca trga do drugega in segal tja gori v beli gradič, kjer so se že pripravljali za sprejem novih gostov.

Večina tržanov jih je pričakovala z nestrpnim veseljem: Nekateri so upali od njih dobička pri prodaji živil, drugi pri oddaji stanovanj; ženski spol je pričakoval zabavnega znanja, vse skupaj pa je morila radovednost, saj je bilo to prvo vojaštvo, ki se je nastanilo tu.

"Gospa, gospa, že gredo!" je kričala na ves glas sobarica z okna doli v vrt, kjer se je okoli rožnih grmov mudila mlada grajščakinja držeč v roki že cel šep dehtečega belega jasmína. Vrgla je cvetje na klop in zaklicala oni gori:

"Ana, pridite hitro po ta šopek in nesite ga brž v jedilnico v vazo!" Sama pa je stopila v park pred grad, odkoder je vodila lepa cesta v trg. Zdajci je i ona opazila uniformo. Bližal se je jezdec-vojak, ki je tik pred gospodinjo skočil s konja in jo vprašal, če ne bi mogli poleg napovedanih častnikov sprejeti v grad tudi še nekaj konj. Gospa je obljubila i to, in razveseljena, da čuje iz vojaških ust svojo materinščino, vprašala mimogrede, če je pri posadki kaj dosti Slovencev.

"Z vseh vetrov nas je naneslo skupaj," je odvrnil vojak. "Slovencev pa nas ni mnogo, poleg poveljnika le še kakih osem ali deset fantov."

"Kdo je Vaš poveljnik?" se je pozanimala gospa.

"Nadporočnik Svetlin."

"Svetlin?" so zastrmele njene vprašujoče oči, da je vojak nenadoma dostavil:

"Ali ga poznate?"

"Mogoče — ali tudi ne. Svetlinov je dosti," se je hitro popravila in odslovila s par besedami odposlanca. Ni se mogla otresti nenadne razburjenosti, ki se jo je polotila in morala je sesti na bližnjo klop, tako neprijetno ji je utripalo srce.

"... menda vendar ne, to bi bilo od sile," si je šepetala.

Čez hip je začula ropot konjskih kopit.

"So že tu," je zdihnula, ne vedoč, naj li krene proti gradu, ali naj počaka jezdece v parku.

"Kako neumno, da nisem ostala raje gori. Kaj si bo mislil, če je res on? Izgleda kot da jim prihajam nasproti."

Tako so ji begale misli druga za drugo in tudi pogled ji je bil precej nesiguren, ko se je ozrla na malo četico, ki se je pravkar ustavila pred njo.

Krepak nadporočnik je skočil s konja ter jo ceremoniozno pozdravil. Tudi on ni mogel prikriti male zadrege v prvem hipu. A hitro se je zavedel, da ga opazuje osmero tujih oči, in s službenim glasom se ji je predstavil.

Takoj nato je dodal: "Gospod župan nas je obvestil, da je milostiva dala na razpolago častnikom našega oddelka stanovanje na svojem gradu. Ako smem torej prositi..."

"Izvolite, gospodje, kar v grad; vse je pripravljeno," ga je prekinila Lenora in podala roko še ostalim trem častnikom, ki so poskakali s konj, opazivši, da govorijo z gospodinjo.

Vsi skupaj so se obrnili zdaj proti gradu, za njimi pa je sluga vodil konje.

Strežaji, kuharica, hišina — vse je priteklo na prag, da vidi novodošle grajske prebivalce.

Lenora jih je peljala v jedilnico, da jim z okusnim prigrizkom postreže, dokler jim iz vasi ne pripelejo prtljage.

Ni trajalo dolgo, ko je javil vojak, da so kovčegi že tu in nadporočnik je znal z enim in drugim povedljem dvigniti svoje mlajše tri tovariše izza mize ter jih poslati ven. Za trenutek sta ostala z grajščakinjo sama.

"Franjo, ali je to slučaj, ali je preračunjena komedija? Ti veš, da je moj mož na bojišču?" je nenadoma izbruhnula mlada žena.

Začudeno jo je motril. "Preračunjena komedija? Draga moja, kaj pa se more danes sploh še preračunati? In še celo pri vojakihi! Višje povelje te vrže zdaj v levo, zdaj v desno; enkrat prileti dobrodošlo, drugič zopet narobe." Ironičen smehljaj mu je igral na ustnicah. "Zelo obžalujem, da Ti bo moje bivanje v hiši neprijetno, kakor vidim, a pomagati Ti ne morem, saj veš, kako je pri vojaku: Ukaz je ukaz!" Skoro veselo se je nasmehnil.

Ni mu hotela dopustiti te male besedne zmagice.

"No, prav! To je pa zame prav prijetno povelje, ki mi dovede v hišo poleg tujcev še dobrega znanca. Upam, da se pri nas ne boš dolgočasil, okolica je zelo lepa" — ga je hitro zavrnila s kolikor mogoče ravnodušnim glasom. V srcu je še dostavila: "Naj le vidi, da me njegov prihod ne razburja."

— (Dalje prih.)

ODBORNICAM IN OSTALIM ČLANICAM SLOV. ŽENSKÉ ZVEZE.

Radi pomanjkanja prostora, smo morali odložiti za prihodnjo številko več člankov in drugih zanimivosti; dopise smo morali pa skrajšati, kar naj priza-deti oprostite.

Da bo list izhajal redno ob določenem času, ter da bo tudi drugače vse v redu, se prosite vse odbor-nice in ostale članice, da upoštevate sledeče:

1. Dopisi in poročila morajo biti v uredništvu najpozneje 8. dne v mesecu. Za prihodnjo številko je torej zadnji čas 8. julija. Poleg podučnih član-kov in poročil o ženskem gibanju, se sprejemajo do-pisi samo, kar se tiče naše organizacije in podrejenih podružnic. Za vse drugo, kar se godi po naših na-selbinah in se ne tiče naše Zveze in ženskega giba-nja, se pa poslužujte dnevnika Amerikanski Slove-nec, mesečnika Ave Maria in Glasila K. S. K. Jed-note, ker mi nočemo delati konkurence nobenemu slovenskemu katoliškemu listu.

2. Vsa poročila naših podružnic morajo biti čim najkrajša.

3. Prihodnjič bo priobčeno mesečno in pol-letno finančno poročilo. Da bo mogoče redno priobčeva-ti finančna poročila, naj bodo podružnice znanprej bolj točne, da bo asesment v glavnem uradu najpoz-

neje 25. dne v mesecu. Pri suspendanih članicah mora biti poleg imena pripisan tudi naslov, da se pravo ime izbriše iz imenika. Članice, plačujte toč-no svoj asesment, da boste redno dobivale list.

4. Vsaka članica, ki se preseli, naj takoj nazna-ni tajnici svoj novi naslov, nakar se to poroča uprav-ništvu.

Končno se obračamo do Vas vseh, odbornic in tudi ostalih članic S.Ž.Z., da razširjate ta list med nečlanice, ob enem pa, da nabirate tudi oglase. Vaš list je, slovenske žene in dekleta; več ko boste storile zajn, lepši bo, kar bo v ponos nas vseh članic Slove-nke Ženske Zveze.

Uredništvo in uprava.

POZIV NA VSESLOVENSKI KATOLIŠKI SHOD.

Vse odbornice in ostale članice S.Ž.Z. se uljudno vabijo na Vseslovenski katoliški shod, ki se bo vršil 6. do 8. julija, t. l. v Lemont, Ill. V soboto, 6. julija se udeležimo predstave clevelandskih Orlov, v ne-deljo, 7. julija zgodaj zjutraj gremo v Lemont in se zberemo pod svojem napisom, kjer se bomo pozneje tudi slikale. V ponedeljek, 8. julija, bomo zborovale in sicer v Chicagi. Po tem zborovanju se vrši pre-gledovanje Zvezinih knjig. Več v listu Amerikan-ski Slovenec. Na svidenje.

Julia Gottlieb, glavna tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 20, SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE, JOLIET, ILL.

ki je dobila prvo nagrado v sedanjí kampanji za pridobivanje novih članic.

Od leve na desno, prva vrsta, sedeče, so ustanoviteljice in sicer: Mary Zupancich, III. nadzornica; Louise Riffel, II. nad-zornica; Josephine Erjavec, I. nadzorni-ca; Anna Pluth, tajnica; Agnes Skedel, podpredsednica; Antonia Struna, pred-sednica; Catherine Petric; Barbara Zel-ko; Josephine Judnich; Mary Russ; Ma-ry Kunstek; Mary Setina; Rose Gorsich, blagajničarka in Catherine Skoff.

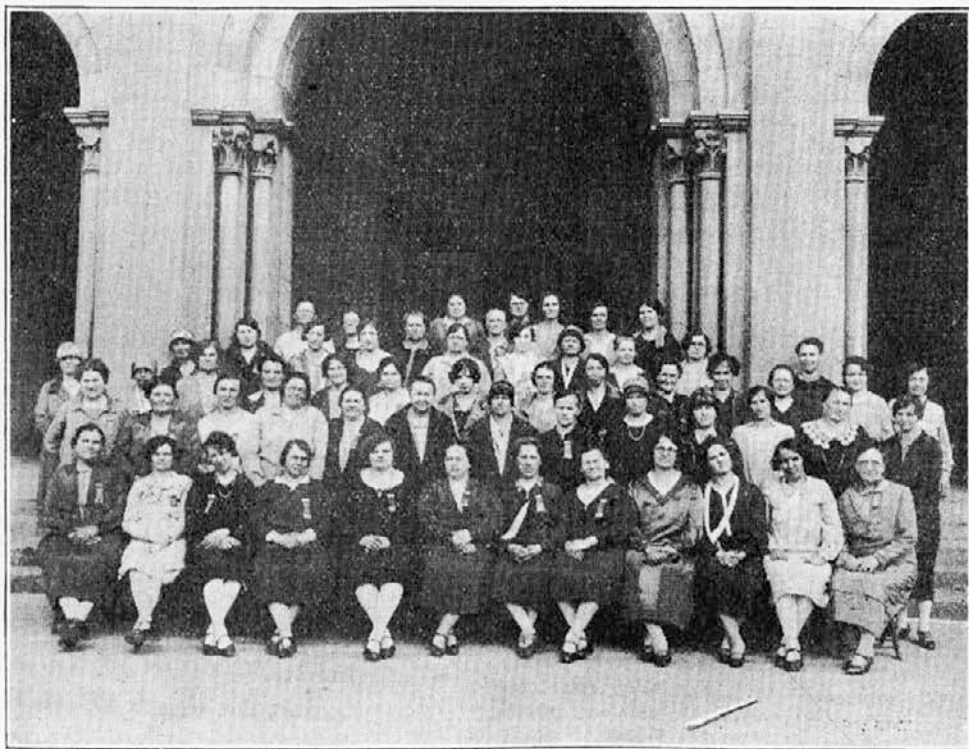
Druga vrsta, od leve na desno: Cathe-rine Judnich; Helen Mutz; Mary Drago-van; Louise Sladich; Mary Fabian; Anna Bucar; Theresia Galle; Agnes Korelc, Anna Pušnik; Mary Kolar; Antonia Ko-stelc; Mary Laurich; Anna Jerman.

Tretja vrsta, od leve na desno: Bar-bara Vranesich; Anna Pershe; Anna Wardjan; Agnes Vranicar; Louise Na-senbeny; Mary Perush; Miss Angela Korelc; Mary Azman; Christina Traven; Margaret Malli; Mary Zeleznik; Barbara Gasperich; Catherine Kuzma; Antonia Jamnik.

Četrta vrsta, levo na desno: Mary Ku-glich; Mary Cankar; Jennie Bambich; Mrs. B. Troppe; Mary Marovz, Mrs. F. Troppe; Ursula Grabrian; Theresa Ram-sak; Frances Skubic, Helen Ivanich.

Peta vrsta, levo na desno: Mary Le-gan; Frances Gregorich; Agnes Hor-watt; Mary Kocjancich; Frances Uko-vich; Jennie Smrekar; Mary Golobich.

Šesta vrsta, levo na desno: Jennie Zel-ko; Mary Dolinshek.

To in ono.

Po ženskem svetu.

Banka v ženskih rokah. Nizozemska mala a silno bogata in dobro urejena država, je pravzaprav v ženskih rokah. — Vlada ji kraljica, v parlamentu je veliko število žensk, na poslaniških uradih v inozemstvu istotako. Sedaj so otvorili v Amsterdamu važno podružnico neke velike banke in jo popolnoma prepustili ženski upravi; v ravnanstvu in v službenem osebju so same ženske. V obče se moški nič ne pritožujejo, da se "ženske silijo v ospredje", nego složno delajo z njimi — in blagostanje vlada v državi kakor malokje drugje.

* * *

Prva odvetnica v Ljubljani je Zora Tomiškova, ki se je letos vpisala v imenik odvetniške zbornice v Ljubljani. Pri srčno in s ponosom čestitamo svoji rojakinji ter smo ji hvaležne, da je prva med Slovenkami stopila na to pot, ki je bila tudi pri drugih narodih ženi dolgo otežkočena.

* * *

Mednarodna ženska zveza za mir in svobodo, ki bo zborovala letošnje počitnice v Pragi, bo predvsem razpravljala o vprašanju: "Kako se more udeležiti

Kelloggov pakt?" ter bo zopet povzdignila svoj glas za odpravo krvave vojne in za popolno vojno razorožitev sveta.

* * *

Ženske na županskih mestih. Pri letošnjih občinskih volitvah je bilo na Angleškem izvoljenih 10 žensk za županke. Čehinje so pri zadnjih samoupravnih volitvah dosegle lep uspeh: 5 žensk je bilo izvoljenih v odbor, v katerem imajo izvoljeni zastopniki nalogo, da proučavajo in zdravijo socialne, prosvetne in higijenske zadeve svojih krajev.

Higijena.

Če je človek upehan ali razburjen, naj nikar ne je. V takih primerih namreč prebavila opešajo, posebno želodčne sline ne delujejo. Šele, ko se pomirimo in pridemo malo k moči, si tudi prebavila opomorejo. Tako tudi škodi, če se močno utrujen ali onemogel človek jako napije vode; pač pa osveži telo voda, če jo pijemo po malem.

* * *

Šumenje v ušesih ima lahko različne vzroke. Včasih se to pojavi po nekaterih zdravilih, tako na primer po kininu. Bledi ljudi često trpe na tem, tudi

osebe, pri katerih okostenevajo slušni hrustanci; pri starih ljudeh je pogosto znamenje, da so začele apneneti žile. — Največkrat pa šumi po ušesih, če je uho napolnjeno z ušesnim maslom. V ušesni luknjivi (sluhovodu) so znojne in maščobne žleze, ki neprestano izločajo. Če se ta izloček pomeša s prahom in nesnago, pa ušesno maslo zamaši uho. Od tega začne tudi glava boleti; človek se večkrat onesvesti in tudi naglušen postane. Temu odpomoremo s tem, da namočimo kosček vate (Cotton) v olju in si ga za nekaj ur vtaknemo v uho, da se ušesno maslo omehča. Potem pa se vbrizgne v uho topla voda, da se ušesno maslo izpere — pa navadno poneha šumenje in izginejo bolečine.

Dopisi.

SHEBOYGAN, WIS.

Takoj prvi članki o S.Ž.Z. so mi vzbudili zanimanje za njo in njen razvoj in z veseljem sem jih čitala. Takrat sem se nahajala v Little Falls, N. Y. Veliko sem se trudila, da bi ustanovila podružnico S.Ž.Z. — imela bi št. 5. — ali uspeha ni bilo. Vem pa za uspešno sredstvo, namreč samo našo glavno predsednico, Mrs. Priland naj bi Vam poslale, pa bi gotovo dobile korajžo. Ko pa sem prišla v Sheboygan meseca novembra 1928, sem takoj pristopila k S.Ž.Z. št. 1. Podružnica dobro napreduje, v jako lepi slogi, in upam, da nas bo kmalu 100 članic. Večkrat priredimo kakšno večerjo, včasih v prid cerkve in včasih tudi za lastno podružnico.

Lansko leto je naša podružnica priredila razstavo ročnih del, in pokazale smo tudi drugorodcem, kaj zna Slovenka. — Prihodnje leto bomo imele pa v našem lepem mestu konvencijo, katere se že sedaj veselimo. Zelo smo vesele vse sheboyganske članice, ker naša organizacija tako lepo napreduje, posebno pa še zato, ker je prišla ideja za ustanovitev SŽZ. iz našega mesta.

Pozdravljamo naše glasilo in upamo, da bo še bolj pospešilo širjenje organizacije, ko ga bo vsaka članica prejela. S.Ž.Z. pa želimo, da bi kmalu štela 3000 članic.

Christie Krainz, predsednica podr. št. 1.

PODRUŽNICA ŠT. 2 S.Ž.Z., CHICAGO, ILL.

Živela Slovenska Ženska Zveza! Živela Zarja, naše lastno glasilo!

Kako kratek čas je, ko se je ustanovila naša organizacija. Komaj dobre dve leti je od tega, pa kako hitro se je razširila po vseh delih naše nove domovine. Trideset podružnic že imamo in se ustanavljajo še druge. Z velikim navdušenjem se oklepajo naše organizacije, ki ponosno vihti zastavo in čvrsto odbija vse napade. Čicaška podružnica šteje 80 članic, kar je zelo malo za našo naselbino. Že-

**ODBOR PODRUŽNICE ŠT. 14, S.Ž.Z., NOTTINGHAM, O.,
ki je v sedanji kampanji dobila drugo nagrado.**

Imena odbornic, od leve na desno so: Prva vrsta, sedeče: Frances Stupca, nadzornica; Frances Rupert, predsednica; Frances Novak, tajnica.

Druga vrsta, stoječe: Antonia Kaušek, podpredsednica; Nettie Vehovec, nadzornica; Mary Darovec, blagajničarka.

limo, da vsa katoliško misleča žena in dekleta pristopi h S.Ž.Z. Posebno naša dekleta moramo bolj zainteresirati. Dajte jim brati našo Zarjo, ki ima tudi angleški del. Pri naši podružnici imamo tudi bolniško podporo, katera se hoče za to zavarovati.

Naše seje se vršijo vsaki četrti četrtek v mesecu v cerkveni dvorani. Te seje so bolj zabavnega značaja in se vršijo v najlepši slogi in vzajemnosti.

Katerim ni znano, jim bodi povedano, da je naša podružnica priredila lanske leto večerjo v korist naši cerkvi, ki je prinesla čistega dobička čez \$80.00. Letos, meseca junija smo pa priredile "Bunco Party" v korist vseslov. katoliškega shoda.

Sosesterski pozdrav vsem članicam naše dične organizacije, S.Ž.Z.

Mary Sagadin, tajnica, 2021 W, 22d Pl.

PODRUŽNICA ŠT. 10 S.Ž.Z., COLLINWOOD, O.

Dne 5. maja 1929 je bil za collinwoodsko podružnico št. 10 najlepši in najslavnejši dan njenega obstanka. Blagoslovljena in razvila se je zastava te podružnice, ki je obenem prva zastava S.Ž.Z. Blagoslovljena je bila v cerkvi Marije Vnebovzetja pa č. Fathru Milanu Slaje.

Poleg mnogoštevilnih društev in ogromne množice ljudstva od blizu in daleč je nas počastila s svojo udeležbo tudi naša glavna predsednica Mr. Marie Prislant, kar bo nam za vedno ostalo v prijetnem spominu.

Ta naša prva zastava naj bo porok našega obstanka in naj nas spodbuja k večjemu delovanju za napredek.

Podružnica št. 10 je bila ustanovljena dne 8. marca 1927 in je prvi mesec štela 10 članic. Sedaj po preteku dveh let in dva meseca pa šteje čez 400 članic. Gotovo lep napredek, da je v ponos S.Ž.Z.

Mary Glavan, gl. podpredsednica.

PODRUŽNICA ŠT. 13 S.Ž.Z., SAN FRANCISCO, CAL.

Prav prirčni "dobro došlo" kličem našemu lastnemu glasilu "Zarja". Kot jutranja zarja naj posveti v vsako slovensko hišo v naši novi domovini.

Ko to pišem, imam pred sabo cel kup pisem, ki ste jih pisale naša gl. predsednica Mrs. Prislant in gl. tajnica Mrs. Gottlieb. V teh pismih ste me prosile, da naj ustanovim podružnico v San Francisco, Cal. Šla sem na delo. V začetku so se naše žene izgovarjale na različni način. Toda, ko sem jim razložila pomen naše nove organizacije, se jih je priglasilo 21 in smo dne 30. oktobra 1927 ustanovile podružnico, ki je dobila št. 13. — Sprejete smo bile ravno ob času prve konvencije, ki se je vršila v Chicago, Ill. Napredujemo počasi pa sigurno. Za me-

sec junij 1929 je podružnica štela 62 članic.

Ko se udeležim vseslov. katol. shoda meseca julija, me za dalj časa ne bo doma. Naše članice so mi pa obljubile, da bo podružnica štela 100 članic ob času, ko se vrnem. Jaz sem jim pa obljubila, da v tem slučaju jim bom priredila velik Party. Upam, da se to uresniči.

Naša vrla glavna predsednica in vse druge, ki so pripomogle, da se je naša organizacija v tem kratkem času tako lepo razvila, zaslužijo zahvalo in priznanje, ki naj bo kot plačilo za njih trudopolno delo.

Pozdravljene vse članice S.Ž.Z.!

Bara Kramer, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 20 S.Ž.Z., JOLIET, ILL.

Naša podružnica je bila ustanovljena dne 11. junija 1928 po glavni uradnici Mrs. Bari Kramer iz San Francisco, Cal. Prvi mesec je štela 14 članic.

Dasiravno je naša podružnica še mlada, šteje za svojo prvo obletnico 303 članic. Napredujemo pa ne samo na članstvu,

ampak tudi na blagajni, ki danes znaša \$268.00.

Za ta napredek se imamo zahvaliti vsem članicam, ker vse so pripomogle, da je naša podružnica že v prvem letu prišla do tako velikega števila članstva.

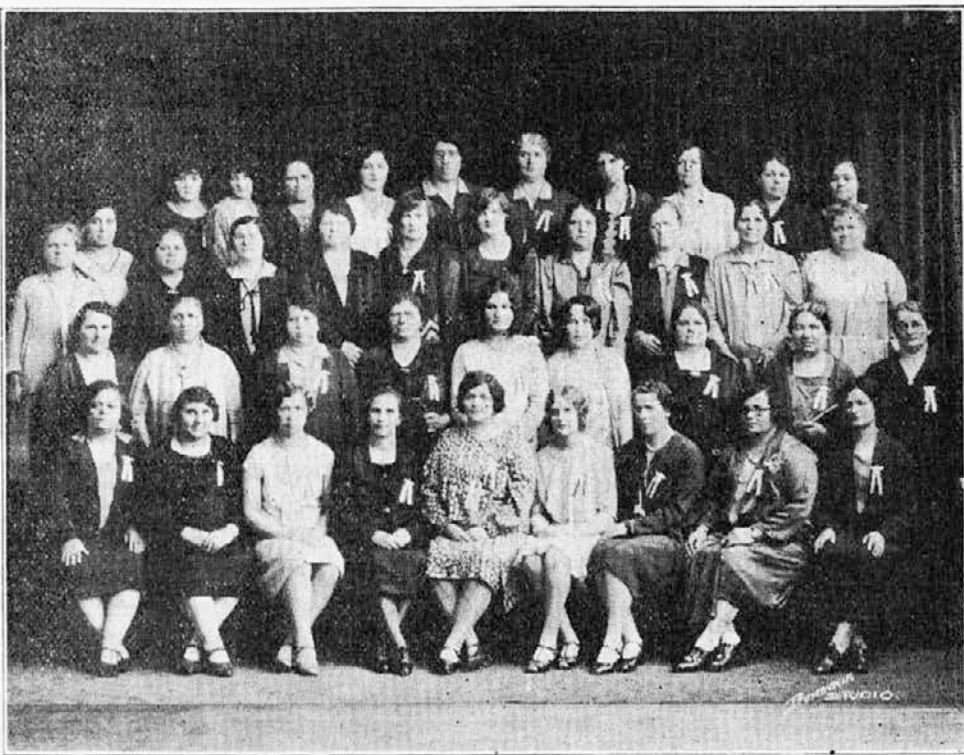
Podružnica plača za vsako umrlo članico peto sv. mašo in štiri odbornice jo spremlja k zadnjemu počitku. Pri tej priliki naj omenimo, da do sedaj pri naši podružnici smo imele samo eden smrtni slučaj, in sicer dne 3. junija t. l., ko je nas za večno zapustila naša sestra Margaret Šukle. Naj ji bo lahka ameriška zemlja!

Redne seje se vršijo vsako tretjo nedeljo v mesecu v lepi slogi in sesterski ljubezni. Prvo nedeljo meseca novembra stopimo korporativno k mizi Gospodovi, da skupno prejmemo sv. obhajilo.

Lepo smo napredovale prvo leto. Upamo, da bomo za naprej še bolj.

Odbornice so ustanoviteljice in še danes poslušajo.

Antonia Struna, predsednica,
Anna Pluth, tajnica,
Rose Gorsich, blagajničarka.

PODRUŽNICA ŠT. 25, S. Ž. Z., CLEVELAND, OHIO, ki je dobila tretjo nagrado v sedanji kampanji za pridobivanje novih članic.

Podružnica št. 25 je bila ustanovljena dne 23. novembra, 1928. Ob ustanovitvi je štela 50 članic, sedaj po preteku pol leta pa šteje že čez 200 članic.

Prvi odbor: Frances Ponikvar, predsednica; Rosie Konečnik, podpredsednica; Miss Mary Brodnik, tajnica; Doroteja Strniša, blagajničarka; Mary Jemc, zapisničarka; Mary Peterlin, Rosie Zupancich in Mary Milavec, nadzornice; Katarina Novak, rediteljica.

Our own Publication.

THIS is the first issue of our own Magazine published by the Slovenian Ladies Union. This section is dedicated to the younger generation, and I hope it will be read by all our young members. To make this part of the Magazine more interesting, we are inviting all our young members to cooperate, to report on the movements of the various lodges, and to contribute articles which may be of interest to the younger set.

To many of you the purpose and the meaning of the Union is not clear as yet; for this reason the editor will in due time explain the By-Laws of the organization, for your better understanding.

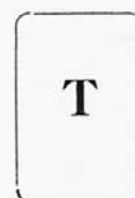
My sincere wish is that all of our young girls

will sooner or later join the S. L. U. In the near future you will be informed of all activities so far accomplished by our organization. Knowing the facts you will be proud to be a member of the only Slovenian Women's Organization in U. S. A. The Slovenian Ladies Union was founded by your mothers, principally for your benefit, you young maidens. It is you, whom we have at heart and who should be informed of the traditions which were dear to your Mothers. You will be told about the Slovenian history and about the deeds the Slovenes have accomplished in this country. I assure you, you have a reason to be proud of your Slovenian Father and Mother.

Marie Prisland, Supreme President S.L.U.

Our great problem.

By Ivan Zorman.

THE PROBLEM of uniting our younger and older Slovenes into a strong community force is one of paramount importance. A clear understanding by the younger generation of the stakes involved will help immeasurably in effecting this desired mutual understanding and cooperation.

It must be clear to our younger Slovenes that it is to their especial advantage to work hand in hand with their elders. If they seek to draw away from Slovene affairs and eventually lose all contact with them, what will happen? And when our older Slovenes pass on, who will assume the leadership of our National Homes, our banking institutions, our societies, etc.? Will it be to their advantage, if all these institutions fall into the hands of strangers?

It is a matter of regret that we have been in the habit of looking upon our older Slovenes merely as old fogies, old-fashioned people who do not understand American ways and for that reason have little in common with us. We should remember that most of our people were humble immigrants who came here to seek better opportunities, better living conditions, greater happiness. Under the old Austro-Hungarian rule they had little opportunity for higher education, for advancement and for the Comforts of life. Yet they brought with them to America qualities which have enriched American life. They brought their honesty, their industriousness, their thrift, their genial and quaint hospitality and their strong moral consciousness. These, then, are the Contributions to America.

Prominent Americans from all walks of life are deploring the too rapid Americanization of our foreign groups. They realize and we all should realize with them, that America, after all, is a composite whole of the many nationalities that have been brought together by a common lot, that of seeking better opportunities, greater happiness. Each of these peoples has contributed something to American greatness. Americanism, therefore, does not mean the whitewash of uniqueness; it does not mean a mold from which all shall come looking alike, feeling alike, thinking alike. We may appropriately think of America as a mosaic made up of many stones and many colors blended into a rich harmony.

Our ignorance of Slovene culture is perhaps the greatest stumbling block in the path of our national and communal activity. We lack Slovene pride. How can our younger Slovenes be proud of our great Slovene men, our leaders and heroes, if they do not know them? What lofty idealism and practical wisdom is to be found in the works of such men as Prešeren, Gregorčič, Levstik, Tavčar, Cankar, Krek and Župančič! If it really be too late to urge upon our younger generation a detailed study of the works of these men, they should at least occasionally spend a few moments with them that they may capture more of the true Slovene spirit. Let them also consider the wholesome philosophy of the Slovene proverbs, and the intriguing beauty of the Slovene folk music.

How much a little more of these Slovene spirit and idealism would mean to us all! How helpful it would be in a time when there is a progress in things, but a decline in souls; when the useful is so often taking the place of the beautiful, when industry is taking the place of art; when arithmetic is taking the place of poetry.

It is well to emphasize the important point that perhaps no Slav people is so democratic by nature, history and tradition as the Slovenes. The Slovenes, unlike many other peoples, are not burdened by any false pride in national kings and aristocratic ancestors, for they had none. Our great Slovenes, the founders of our culture, rose from humble peasant cots, from simple surroundings; they grew up, labored and lived for the Slovene people; they gave them the fruits of their marvelous talents wholeheartedly and without a material reward. Thus the Slovenes have much in common with the best American ideals.

And now a word concerning the Slovene language. Many of our younger generation assume the attitude that Slovene is a language to be used only in emergencies, to be more precise, a language to be used only when speaking to those of older Slovenes who speak little English. Otherwise it is re-

garded as a low, vulgar idiom, not to be heard in public.

Never was there greater injustice done to an expressive and melodious tongue! It is but necessary to take a cursory glance at a few stanzas or paragraphs of the works of our foremost poets and writers to prove this assertion. Let us be fair. Let us not judge our language by some lowly dialect; let us judge it by the works of Slovene literary art. The Slovene language and the Slovene spirit are one. Let us remember that we catch the spirit of a people in great measure from the language, which is a sort of monument, to which each forcible individual in a course of many hundreds of years has contributed a stone. Let us, therefore, respect the language of our fathers, let us employ it with pride and joy whenever the occasion presents itself.

Let us not speculate and worry about our third and fourth generations; let us take care of the present. It is now much too early to cast aside our language, our national traditions and traits. We need them and America needs them. If we combine these good Slovene traits with American ideals, we shall all become better Slovenes, better Americans and better men and women.

Cleveland Journal.

Contributions from our younger generation.

SHEBOYGAN, WIS.

With the continuous stream of Slovenians coming to this country to make it a permanent place of abode, come great problems which need solution. The greatest of these problems is the arduous task of educating these people to become better and more fervent citizens of this country of religious and social freedom which they chose as their home.

This great undertaking was sponsored by the ladies of our nationality in a most glorious manner, when they in 1926, organized the Slovenian Ladies Union. Since that time the Union has grown and spread to such an extent that to-day the winds from every part of the United States carry tidings of social and educational value to all Slovenian Catholic women.

To-day, we the proud descendants of those first Slovenian settlers, who toiled hard and long to elevate themselves both religiously and socially in this land of heterogeneous nationalities and creeds, are reaping the harvest of their toils. It is our duty, therefore, to pick up the tools with which they worked, and help complete the project which they started.

There is one way in which we can do most, and that is to join the Slovenian Ladies Union. This is not a fraternal organization but, on the other hand, a Union consolidating the Slovenian Ladies under a supreme board of directors, of which Mrs. Marie Prisland is president.

By attending monthly meetings of this Ladies Union the women and girls are educated politically, religiously and socially. Periodicals of all kinds are also given out for these purposes. Another object of this ever growing organization is to show acts of charity. When a member is stricken with illness, friendly visits are made both by sister members and officers of the organization, and appropriate gifts are delivered in behalf of the Union.

Then again, when a member of the Union ends her stay on earth, an appropriate funeral is provided and sympathy is shown with floral tributes.

The above mentioned are but a few of the many objects of the Union, which attracted me into their ranks and which, in my estimation, should be a lodestone attracting all Slovenian women who are interested in continuing the work of political, religious and social betterment of the Slovenian Ladies of U.S.A. **Mary Kovacic**, Member of Branch No. 1.

A little of this and a little of that.

Color of Hat Follows

Color of Dress, Coat

The color of the hat follows the color of the dress or wrap with which it is to be worn. If it does not match, the dress should at least match the accessories, says a fashion writer in the Washington Star. Black hat or hats of natural-toned straw are best for general wear, since they look well with almost any ensemble. There are wide-brimmed straw hats of black for beach and country wear that are smart and unusual.

Straw or light felt hats or capucine or nasturtium shades are sometimes chosen to wear with dresses of those tones. Buttercup yellow is smart for wear with dresses in which the yellow note occurs. Some of the new fine straw yellow hats are trimmed with a soft brown.

Chartreuse hats have met with considerable approval among well-dressed women for wear with printed silks in which the chartreuse tone occurs. Lipstick red has been spoken of and so have Monet and Persian blue.

Especially attractive are some of the wider-brimmed shapes of fine straw in soft brown tones. Small pink-and-white apple blossoms trim one of the most attractive of these.

Natural-colored lace is used to trim some of these fine brown straws and is also used on black straw or crin. A trimming arrangement ascribed to Reboux is that of placing gardenias at the back of the hat. A small shape of fine black straw has flat feather trimming of chartreuse.

Rough straws of the sort that were worn at Palm Beach and other resorts frequently have colored linen ribbon bands and bows to match the linen dresses with which they are worn. Sometimes a band of pique is used in this way when a pique dress is to be worn.

Bakou, bangkok, ballibuntl, sisol, perle visca, milan, tuscan are some of the straws most highly spoken of this season. Crin, which is light of weight, crisp and transparent, is often combined with crowns of more substantial material. Leghorn in natural tone in wide-brimmed, picturesque shapes has come into favor in parts of the country where shade hats have been called for.

For the Debutante

A charmingly youthful frock for the debutante has a wide, full skirt with an irregular hemline which is scalloped and edged inside with three small ruffles. The deep décolletage is scalloped, also, and there is a wide bow, with long ends of three different colors, placed at the left hip.

Use Plaited Skirt and a Semi-Fitted Bodice

This pleasing dress of dark green crepe de chine is made with semi-fitted bodice and plaited skirt. The V-shaped neck is bound with beige and the attractive tie is lined with beige.

Shoe of Brown Box Calf

Made for Country Wear

Perugia, one of the foremost Parisian shoemakers, makes a Richelieu shoe of golden brown box calf to wear with country clothes. This is ornamented on the instep with velvety white calfskin in cut work design. Such shoes have thick soles and broad, flat heels. For the golf links there are shoes of Norwegian leather with their soles and flat heels of rubber crepe. To accompany the silk frock there are dainty flat-heeled sandals of golden brown kid with white stitchings on their crossed straps.

Orange Felt

A charming little felt hat is made of orange-colored felt and is trimmed at the side with a very small gardenia of the same color, a little more neutral in tone.

On Rearing Children from CRIB to COLLEGE

Compiled by the Editors of "CHILDREN,
The Magazine for PARENTS"

The relationship of the adult to the child forms the crucial point of our new educational theory. One should remember that adults and children are in different stages of development—so different that it is difficult to harmonize them. It has been repeated ad nauseam that the adult should become a child, but this is one of the platitudes which have no sense when we seek to translate them into realities. Adult and child are such different beings that between them a great gulf is fixed, which we cannot bridge. We should rather direct our efforts to making children and adults as mutually independent as possible.

Eliminating slippery foundations is one of the first essentials in making a home safe for children. This does not mean that wax cannot be used, for if properly applied, it does not produce a tricky floor. Faulty methods are what cause the trouble. A common mistake is that of rubbing too much of the finish on the floor. Much better results are obtained when a small amount of the paste is employed frequently, or once every two or three weeks in the average household, than when larger amounts are applied less often.

There is, of course, the danger of paying too much attention to our children. The child who receives undue attention may monopolize the conversation and become as unpopular as adults who have the same fault. Babies in the high chair are not too young to learn to be listeners and to keep silent while others speak. They learn this most readily by unconscious imitation of older children and their parents. When we listen courteously to our children as they talk, we teach them to turn to listen with courtesy to others. They unconsciously imitate us.

We must abandon our complacent snugness about our own dimly remembered adolescence. First of all, we can throw away our critical attitude toward the younger generation, and we can make ourselves remember that youth today is no different fundamentally, from youth in any age. The seeming difference lies entirely in the time in which youth is growing up. Times will change, but youth will be youth, differing only in its form of self expression, not in all its fundamental urge.

BARN CIRCUS

The barn was not used very much now. They were even talking about pulling it down. But still while they had it, how much Dolly did love it.

She and her brothers and sister would play in the barn and sometimes they would play charades and sometimes they would play hide-and-go-seek, but best of all was it when they played circus.

Henry would be the master of ceremonies and would introduce the wonderful performers.

Dolly would ride an old rocking-horse that was out in the barn.

Johnny would perform tricks on an old trapeze out in the barn, and Molly would walk a rope, which was very near the ground but still it was quite a trick.

Even those who took part had to pay admission. That was one of the rules.

It made it so much nicer for Clem, who took up the payments.

The payments were of all sorts. Outsiders paid an apple or a pear or a plum or a few cherries, which were later divided up by all.

Members of the family paid with pins.

The circus was held in the upper part of the barn and there were little steps that led up to it.

One day Dolly was supposed to have nine pins to pay for her admission and she had only been able to find eight.

So she went up to the second story of the barn, up the little steps, and said to Clem who sat by an old box, collecting the payments for admission:

"Do you suppose I could get in for eight pins?"

Now Clem thought Dolly was a very pretty little girl—in fact, he quite liked her and liked to carry her school bag and have her go on his sled with him, so Clem thought only a moment, and said:

"Surely, that will be all right."

Dolly was much relieved, for that day she had feared she would not get in!

And then she performed and they all performed. After the circus was all

over they came back to the house and ate cut-up fruit and biscuits and then they talked over their tricks.

They always talked, too, of what they would do when they grew up.

"I think I'd like to ride a real horse, a beautiful white horse," said Dolly, "and have a handsome man crack his whip and say:

"Up now, young fiery steed."

"I'd like to walk a real rope and carry a parasol over my head and bow and smile at the people," said Molly.

"I'd like to introduce all the wonderful performers," said Henry, "and then I'd like to mend their broken bones." He also had ambitions of becoming a doctor.

"I'd like to perform tricks on a very fine trapeze and to go with a circus that traveled all over the world," said Johnny. He was very fond of traveling.

"I'd like to collect the admissions," said Clem. "There'd be so many for a big circus, and they'd all pay real money."

Clem was thinking, too, of becoming a business man and making lots of money when he grew older.

Oh, it was fun to have a circus in the old barn, and it was fun to have refreshments afterward.

And it was great, great fun to talk over what you would do when you grew up.

When you began by playing in the barn it made everything you did afterward seem so nice.

The barn was like that.

It just put you in the spirit of entertainment for hours and hours afterward.

Molly Would Walk a Rope.

What does every man overlook? His nose.

What is the only nut without a shell? A doughnut.

Musical Game

A musical search or searching by music, is not only pleasant but an interesting game, and depends greatly on the skill of the pianist. One of the company retires from the room, and some small article, such as a handkerchief or a trinket, is hidden. Then some one sits at the piano, and the absent one is called in and told to search for the missing article.

The pianist then indicates by the strains of the piano when the searcher approaches the hidden object. The further he is away from it the softer and more mournful becomes the music, as he comes nearer to it the music becomes louder and more lively, bursting with a triumphant strain as the prize is discovered. A good march makes an excellent finale.

Jim Was Too Strong

Mr. Barr asked his young son if he had made the football team at school.

Jim said, "No, dad, they knew I was so strong that they were afraid I would hurt some one."

More Than Expected

Harold was enjoying his first party. Dutifully bowing to the hostess' mother when time to say good-by, he added: "I've had a very nice time, Mrs. —, and so much more to eat than I expected."

RIDDLES

What are fat people usually full of? Themselves.

Why is a quarrel like a bargain? Takes two to make it.

What must be done to conduct a newspaper right? Write.

What asks no questions but requires many answers? A door bell.

When does a girl's ink go the fastest? When she has a boy friend.

How can you keep a dog from going mad in August? Shoot him in July.

What three letters would an employer say to his employee? I. O. U.

How do you feel when you are frightened? With your finger.

When is the worst weather for rats and mice? When it rains cats and dogs.

Why is a buckwheat cake like a caterpillar? Because it makes the butterfly.

LA SALLE THEATER

823 EAST 185th STREET,

Cleveland, Ohio.

FRANK VESEL

GROCERIES and MEATS

Home smoked Meats and Sausages.

787 East 185th Street, Cleveland, Ohio.

Phone: Kenmore 2380

BEACHLAND PHARMACY

E. O. RAUCHFLEISCH

670 E. 185th St., at Windward, Cleveland, O.

Kenmore 0990

Kenmore 0631

P. USAY

Dry Goods, Ladies, Men's and Children's
Furnishings.

183 East 185th Street, Cleveland, Ohio

Se priporočam cenjenemu občinstvu.

JOHN E. CASS

— PHARMACIST. —

791 East 185th Street, Cleveland, Ohio

ANTHONY SKUR, M. D.

PHYSICIAN and SURGEON.

737 E. 185th St., Res. 18216 E. Park Drive

Tel. Kenmore 3297

Kenmore 3307

CLEVELAND, OHIO.

JOHN KLAUS

CONFECTIONARY STORE

Soft Drinks and Luncheon.

641 East 185th Street, Cleveland, Ohio

Kenmore 3125

A. F. SVETEK CO.

— POGREBNI ZAVOD —

478 E. 152nd Street

15222 Saranac Rd.

Kenmore 2016

Glen. 5751

Bolniški auto na razpolago noč in dan.

Mrs. August F. Svetek je članica št. 10, Collinwood, O.

JOSEPH MODIC

— GROCERIES & MEATS. —

315 E. 156th Street,

Cleveland, Ohio.

Phone: Kenmore 2380

JACK HRIBAR

15508 Holmes Avenue, Collinwood, Ohio

Telephone: Eddie 1756

MESNICA — GROCERIJA in CONFEKCIJSKA
TRGOVINA.

Se priporočam vsem prijateljem in znancem.

COLLINWOOD BAKING CO.

JOHN ZALLAR, Prop.

Telephone: Kenmore 1304

JOHN ROŽANC

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA.

15721 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio

Tel.: Kenmore 1308.

ANTON OGRIN

Trgovina z modnim blagom in obuvalom
za celo družino.

15333 Waterloo Rd., v Slov. Del. Domu.

CLEVELAND, OHIO.

Se priporočam cenjenemu občinstvu.

Kenmore 0195

FRANK JELERČIČ

CVETLICE ZA VSE SLUČAJE.

— Papir in papirovanje. —

15321 Waterloo Rd.,

Cleveland, Ohio.

J. S. WIDGOY

— SLOVENSKI FOTOGRAFIST. —

435 E. 152nd Street,

Cleveland, Ohio.

Se priporočam vsemu občinstvu za izdelovanje vsch
vrst slik.

FRANK CERNE

Credit Jeweler, Radio and
Music House

6033 St. Clair Avenue,
CLEVELAND, OHIO.

FRANK ZAKRAJSEK

Pogrebnik

ODPRTO NOČ IN DAN.

1105 Norwood Road Tel.: Ran. 4983

Podružnica:

877 E. 185th Street Tel.: Ken. 2892
CLEVELAND, OHIO.

NAROČITE SE NA DNEVNIK

ENAKOPRAVNOST

— in —

CLEVELAND JOURNAL

ZA MLADINO.

6418 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

JULIA'S FLOWER SHOPPE

6120 ST. CLAIR AVENUE

BUKOVNIK STUDIO

— PHOTOGRAPHER —

6405 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
(Slovenian National Home)

MATT KRIZMAN, JR.

— SLOVENSKA MESNICA —

1132 E. 71st Street, next to Fisher's.
CLEVELAND, OHIO.

SLAPNIK BROS.

— FLORIST —

6113 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Branch Store: 15710 Waterloo Rd.
Phone: Randolph 1126
— FLOWERS FOR ALL OCCASIONS. —

FRANK BUTALA

6410 St. Clair Avenue,
CLEVELAND, OHIO.

ANTON NOVAK

— SLOVENIAN HOME BAKERY —

6218 St. Clair Avenue,
CLEVELAND, OHIO.

JOHN GODNJAVEC

— FANCY GROCERY

1011 E. 64th Stret Cleveland, Ohio.
Phone: Fla. 7437-J

ANTON ANZLOVAR

TRGOVINA Z MEŠANIM BLAGOM.

6202 St. Clair Avenue,
CLEVELAND, OHIO.

KOMIN'S PHARMACY

6430 St. Clair Avenue, corner Addison Rd.
CLEVELAND, OHIO.

Randolph 0643

Randolph 4889

DR. J. J. BOLTEY
Slovenski zobozdravnik

Corner 52nd and Butler Streets,
PITTSBURGH, PA.

Phone: Fisk 3339

Hours: 10 A. M. — 5 P. M. Daily.
Tues., Thurs., Sat. Evenings 7—9 P. M.

ED. ZINSSER

Florist

4619 Butler Street, Pittsburgh, Pa.
(Across from Lawrence Park)

Fisk 1874

12 YEARS EXPERIENCE.

Phone: Fisk 3588

Res.: Fisk 1320

ARSENAL FLORAL CO.
(Incorporated)

FLORISTS, DESIGNERS & DECORATORS.

4011 Butler Street, Pittsburgh, Pa.

Phone: Fisk 2687

DICK LOFTUS

— THE FLORIST —
FLOWERS FOR ALL OCCASIONS
We Deliver — Call Us.

5216 Butler Street, Pittsburgh, Pa.

Bell Phone: Fisk 2774

JOSEPH C. PARIS

— FUNERAL DIRECTOR —
Automobiles for all occasions.

4733 Butler Street, Pittsburgh, Pa.

Phone: Fisk 3147

MODERN BEAUTY PARLOR
ANNA KLUN and VIRGINIA MOZINA
Edmonds Steam Process.

Marcel Hair Cutting and Permanent Waving.
5109 Butler Street, Pittsburgh, Pa.

— HRVATSKA TISKARNA —
CARRICK PRINTING CO.
N. GALLIAN, lastnik
4 E. Meyers St., Mt. Oliver Sta.,
Pittsburgh, Pa.
Phone: Carrick 3357

NICK JAKETIC

HOME DRESSED MEAT MARKET
5145 Butler Street, Pittsburgh, Pa.
Telephone: Fisk 2759

GORSICH'S

Cash Market and Grocery

1134-36 N. Hickory Street, Joliet, Ill.
Phone: 3201 — 5063

Our Merchandise is good and reasonable
priced.

— ORDERS DELIVERED FREE —

JOHN N. PASDERTZ

— MEAT MARKET and GROCERY —
1425 N. Center Street, Joliet, Ill.

Želim velik uspeh in napredek S. Ž. Z., da bi kmalo
dosegla 10,000 članic. "Zarja" jim naj sveti kot jutranje
sonce.

Phone: Fisk 2700

J. J. MC CLOSKEY

Florist

4417 Butler Street, Pittsburgh, Pa.

When you say it with flowers
Say it with OUR FLOWERS.

AMALIA ŽUNTER

— ICE CREAM and GROCERY —
1310 Union Avenue, Sheboygan, Wis.